

ZDRAVKA BUŠIĆ

1) Kako biste ocijenili svoj rad u Europskom parlamentu i možete li navesti (kako ih vi vidite) vlastite uspjehe i propuste?

Teško je sažeti sav rad mog jednogodišnjeg, odnosno osmomjesečnog mandata u Europskom parlamentu u jedan kratak odgovor. Mandat je specifičan zbog svog kratkog trajanja, ali i zbog činjenice da je izborna godina. Podijelila bih ga u tri podjednako važna segmenta - rad s mladima, rad u odborima, a posebno područje mog interesa je položaj Hrvata izvan Hrvatske, s naglaskom na Bosnu i Hercegovinu.

U svom mandatu veći dio raspoloživog proračuna usmjerila sam prema mladima, njihovom obrazovanju i njihovom daljnjem napredovanju. Na mjesto asistentata zaposlila sam sve mlade ljude koji u Bruxellesu stječu dragocjena iskustva rada u Europskom parlamentu i upoznaju se s ostalim institucijama Europske unije. Također, kao stažiste sam angažirala izvrsne studente, uključene u rad raznih civilnih i političkih udruženja. K tome sam kroz razne tribine i natječaje angažirala veći broj mladih ljudi, organizirajući tako i njihove posjete Bruxellesu i Strasbourgu.

Gotovo je nemoguće pratiti rad svih dvadeset odbora i dva pododborna, stoga je važna usmjerenost, odnosno bavljenje *bliskim* temama. Stalni sam član Odbora za ustavna pitanja, zamjenski član u Odboru za ekonomsku i monetarnu politiku, te aktivno pratim rad Odbora za vanjske poslove, Odbora za kulturu i obrazovanje, te Pododborna za ljudska prava. U svom radu i nastupima u Europskom parlamentu kontinuirano upozoravam na potrebu suočavanja s totalitarizmima, kako u Europi tako i u Hrvatskoj. Zauzimam se i za zaštitu prava Hrvata u drugim zemljama, napose Hrvata u Bosni i Hercegovini, ali i u

Srbiji gdje državna politika desetljećima nastoji od jedne regionalne hrvatske etničke skupine - Šokaca i bačkih Hrvata ili Bunjevaca umjetno stvoriti novu etničku skupinu. Inzistirala sam na povratku hrvatskih kulturnih dobara iz Srbije, otuđenih tijekom Domovinskog rata.

Politika prema Bosni i Hercegovini dio je europske politike susjedstva i politike proširenja. Europski parlament je u veljači izglasao rezoluciju o napretku Bosne i Hercegovine u 2013. godini. Samom izglasavanju prethodile su brojne rasprave na kojima se usuglašavao sam sadržaj teksta. Uz to se pitanje Bosne i Hercegovine daljnje aktualiziralo i zbog nedavnih nemira tamo, te zbog odnosa turskih vlasti prema BiH. Kroz rasprave sam jasno artikulirala stajališta Hrvata u Bosni i Hercegovini, upozoravajući na njihov neravnopravan položaj u odnosu na druga dva naroda.

U ovom kratkom razdoblju mandata sam nastojala učiniti što više na područjima svog usmjerenja. Samokritična sam pa uvijek kažem da se moglo i bolje, ali jedno mogu jamčiti, namjernih propusta sigurno nije bilo.

2) Koliko i kako ste komunicirali s građanima (usmeno, pismeno, preko društvenih mreža, e-poštom) i što Vam je ta komunikacija značila u Vašem radu? Možete li navesti neki konkretan primjer?

Komunikacija s građanima jako je važan dio moga posla. Kada nisam u Bruxellesu ili Strasbourgu, gotovo sam uvijek na terenu. Često održavam predavanja u srednjim i visokim školama. Osim izravnog kontakta, s građanima komuniciram putem e-maila, facebooka i twittera.

Možda i najvažniji posao nas prvih hrvatskih zastupnika u Europskom parlamentu je približavanje Europske unije građanima. Nažalost, europske

institucije i način njihova djelovanja još su uvelike nepoznate većini naših građana. Naša dužnost je to promijeniti.

Hrvatska je danas punopravna članica Europske unije i moramo znati što nam to članstvo donosi. Koje su naše obveze prema Unije i koje su to prednosti članstva. Kroz kontakte sam se uvjerila da se još puno mora raditi na informiranju, i to na svim razinama.

3) Što vidite kao ključne teme i probleme EU te moguća rješenja o kojima bismo trebali raspravljati umjesto da se bavimo gotovo isključivo time tko je i ispred koga na čijoj listi?

Mogu govoriti u svoje osobno ime i u ime svojih kolege iz Hrvatske demokratske zajednice da se bavimo temama za koje držimo da su od ključne važnosti za hrvatske građane. U odgovoru na Vaše prvo pitanje sam kazala koje teme osobno držim najbitnijima. Treba pronaći načine kako uklopiti i hrvatske interese kroz europske politike.

Rezolucija o napretku Bosne i Hercegovine koju je Europski parlament izglasao u veljači dobar je primjer. Aktivnim sudjelovanjem u raspravama, pisanjem amandmana i ukazivanjem na neravnopravni položaj Hrvata i njihovu političku nezastupljenost u Bosni i Hercegovini, rezultirao je jednim dobrim dokumentom koji može biti temelj za daljnje vođenje politike Europske unije prema BiH.

Navela bih još jedan primjer postavljanja ključnih tema u prvi plan. Odbor za kulturu i obrazovanje Europskog parlamenta 27. studenoga 2013. je raspravljao o Direktivi *Vraćanja kulturnih objekata bespravno otuđenih s teritorija zemlje članice*. Prihvaćanjem ove Direktive, zakon Europske unije regulirat će povrat takvih objekata od 1993. godine naovamo. Tada sam zatražila da to bude od

1991. te da se Direktiva proširi na sankcioniranje takvih otuđenja počinjenih od strane država koje nisu članice Europske unije, a samo na pojedince ili kriminalne organizacije kako je to do sada bilo u Direktivi. Uz to sam naglasila slučaj otuđenja kulturnih dobara od strane Srbije s teritorija Hrvatske u razdoblju Domovinskog rata i velik broj kulturnih objekata koji još uvijek nije vraćen Hrvatskoj. Predstavnik Europske komisije se zahvalio na toj napomeni te kazao kako će to uzeti u obzir kod izrade konačne verzije Direktive. Zaključio je kako se rok može produžiti na razdoblje od 1991. godine, te kako će se Direktiva svakako odnositi i na kulturna blaga otuđena od strane države, i u slučaju kada država koja je počinila krađu nije članica Europske unije.